

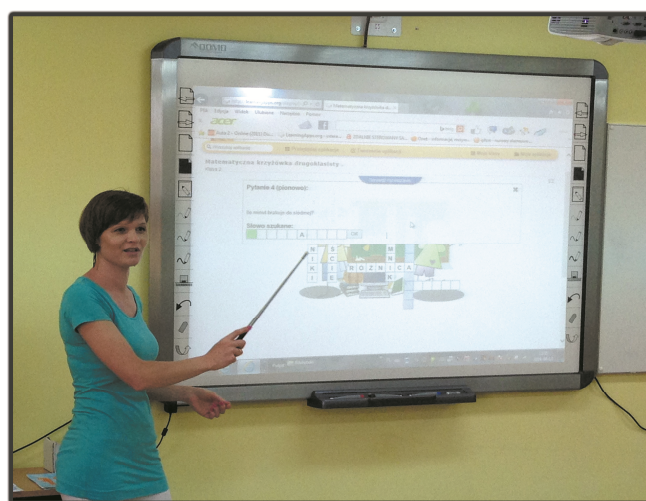

BIULETYN

informacyjny

NR 3
2013/2014

WEWNĄTRZSZKOLNEGO DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
W ZESPOLE SZKÓŁ SPECJALNYCH IM. JANA PAWŁA II W BIELSKU PODLASKIM

Wykorzystanie aplikacji Learning Apps do tworzenia ćwiczeń interaktywnych.

LearningApps.org jest aplikacją Web 2.0 wspierającą proces uczenia się i nauczania za pomocą małych interaktywnych modułów. Strona zawiera gotowe aplikacje (ćwiczenia interaktywne) zlokalizowane w różnorodnych kategoriach tematycznych. Zasoby są stale powiększane o nowe moduły tworzone przez zalogowanych użytkowników. Istniejące moduły mogą być bezpośrednio wykorzystywane w nauczaniu, zmieniane lub tworzone przez użytkowników w Internecie. Każdy nowy użytkownik może bezpłatnie założyć własne konto. Wystarczy wybrać polecenie „Utwórz nowe konto” i postępować zgodnie z instrukcją. Posiadanie własnego konta uprawnia do tworzenia i publikowania autorskich aplikacji. Zalogowany użytkownik wybiera zakładkę „Tworzenie aplikacji” oraz interesujący go szablon np. przyporządkowanie. W szablonie przyporządkowanie znajdują się różne możliwości np. dopasowanie podpisów do obrazka, grupowanie, odsłoń obrazek, dopasuj pary. Poprzez wybór interesującej nas aplikacji uzyskamy dodatkowe informacje o jej wykorzystaniu. W tym miejscu można obejrzeć przykładowe aplikacje bądź przystąpić do stworzenia własnego ćwiczenia, wybierając „Tworzenie aplikacji”. W trakcie tworzenia własnego ćwiczenia postępujemy zgodnie z kolejnymi punktami instrukcji: podajemy tytuł ćwiczenia, polecenie, kolejne elementy ćwiczenia, informację zwrotną dla ucznia. Następnie wybieramy polecenie „Zobacz podgląd i zakończ.” Po analizie wykonanego ćwiczenia zapisujemy bądź modyfikujemy aplikacje w zależności od potrzeb. Przygotowane ćwiczenie automatycznie zostanie przeniesione do zakładki „Moje aplikacje”, w zakładce możemy stworzyć własne katalogi tematyczne. Każdy użytkownik może opublikować przygotowane ćwiczenia poprzez wybranie pola publikuj. Przygotowane ćwiczenia wykorzystujemy do pracy z uczniem. Warunkiem pracy z przygotowanymi ćwiczeniami interaktywnymi jest dostęp do komputera i Internetu oraz zalogowanie użytkownika. Idealnym rozwiązaniem jest wykorzystanie tablicy interaktywnej.

Małgorzata Lewczuk

S P I S T R E Ś C I

ARTYKUŁY

Inteligencja osób z autyzmem	str. 3
Zastosowanie metod baśniowych spotkań w zajęciach rewalidacyjnych.	str. 7

SCENARIUSZE

Scenariusz „Baśniowego spotkania” – „Kaczka Dziwaczka”.	str.9
Lekcja pokazowa. Zajęcia indywidualne z uczniem autystycznym.	str.10
Konspekt lekcji – „Czerwony Kapturek”.	str.12
Scenariusz przedstawienia przygotowanego w ramach realizacji programu profilaktycznego „Znajdź właściwe rozwiązanie”.	str.15

WYDARZENIA

str. 17

NASZA TWÓRCZOŚĆ

str. 22

**WEWNĄTRZSZKOLNE DOSKONALENIE NAUCZYCIELI
W ZESPOLE SZKÓŁ SPECJALNYCH
im. Jana Pawła II w Bielsku Podlaskim
ul. Wojska Polskiego 17
17-100 Bielsk Podlaski**

Zespół Redakcyjny: Joanna Turowska, Halina Car

INTELIGENCJA U OSÓB Z AUTYZMEM

„Nie jestem czarny ani biały, nie jestem obcokrajowcem...Po prostu mam inny umysł, inny mózg, to wszystko...”¹

Autyzm jest neurofizjologicznym zaburzeniem rozwoju. Charakteryzuje się deficytami w sferze: społecznej, komunikacji oraz powtarzającym się repertuarem zachowań lub zainteresowań².

Autyzm jest więc całościowym zaburzeniem rozwoju. Może ono przybierać różne formy i nasilenie. Każdy autyzm jest więc inny.

Poziom rozwoju umysłowego wśród osób autystycznych jest bardzo zróżnicowany, od głębokiego upośledzenia po normę intelektualną. W przypadku zespołu Aspergera, rozwój intelektualny, może mieścić się w zakresie inteligencji przeciętnej lub wyższej³.

Upośledzenie umysłowe bardzo często towarzyszy autyzmowi. Nie jest jednak tak, że dziecko u którego zdiagnozowano autyzm, posiada również niższy poziom inteligencji. Zwykle u osób z autyzmem diagnozuje się niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym. Zdarza się też, że osoba z autyzmem przejawia wybitne uzdolnienia. Mówimy wówczas o osobach z autyzmem wysoko funkcjonujących lub „syndromie Sawanta” albo „Zespole Aspergera”.

1. Pojęcie inteligencji.

Inteligencja (od łacińskiego słowa: *intelgentia*-zdolność pojmowania, rozum)-zdolność do postrzegania, analizy i adaptacji do zmian otoczenia. Zdolność rozumienia, uczenia się oraz wykorzystywania posiadanej wiedzy i umiejętności w sytuacjach nowych. Cecha umysłu warunkująca sprawność czynności poznawczych, takich jak: myślenie, reagowanie, rozwiązywanie problemów⁴.

Tak więc istotnym przejawem inteligencji jest umiejętność przystosowania się do nowych okoliczności i zadań, której osoby z autyzmem nie posiadają. Nie są w stanie poradzić sobie w nowych sytuacjach z nieprzewidywanymi zdarzeniami.

Literatura podaje, iż w całej populacji autyzmu od 5 do 15% posiada pewnego rodzaju szczególne uzdolnienia, tzw. „zdolności wysepkowe”, które świadczą o inteligencji ponad przeciętnej. Dotyczą one szczególne pamięci, arytmetyki, muzyki, plastyki. Nie stwierdza się szczególnych uzdolnień w dziedzinie operacji logicznych na materiale językowym, dotyczącym ujmowania relacji przyczyna-skutek. Wynika to zapewne z tego, iż język zawiera składnik emocjonalny, a mowa zawsze ma adresata⁵.

Zdolności wysepkowe nie oznaczają niestety, że osoba z autyzmem jest w pełni sprawna intelektualnie. Na jednym biegunie znajdziemy zatem osoby z autyzmem, które przejawiają genialne uzdolnienia w jednej bądź kilku dziedzinach, na drugim zaś- wszystkich tych, którzy mają zdiagnozowaną niepełnosprawność intelektualną (upośledzenie umysłowe) różnego stopnia⁶.

Im jednak niższy iloraz inteligencji, tym głębiej zaburzony jest rozwój danej jednostki. Upośledzenie umysłowe występuje u około 66-75% populacji osób autystycznych⁷. Lekki lub umiarkowany stopień

¹ Cytat z filmu dokumentalnego w reżyserii Jeniffer Venditti :”Billy the Kid” (2007)

² Markiewicz K., Autystyczne spectrum zaburzeń a dysfunkcje semantyczno-pragmatyczne, w: Winczura B. (red.), Dzieci z zaburzeniami łączonymi. Trudne ścieżki rozwoju, Impuls, Kraków 2007.

³ Lewartowska-Bobkovicz L., Autyzm dziecięcy. Zagadnienia diagnozy i terapii, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2005.

⁴ Wikipedia

⁵ www.autyzm-gorzów.org 22.02.2014

⁶ tamże

⁷ tamże

niepełnosprawności intelektualnej, stwierdza się u 24% dorosłych, a znaczny i głęboki u 47%⁸. Tak więc nie można jednoznacznie powiedzieć, że osoba z autyzmem jest upośledzona umysłowo, gdyż byłoby to stwierdzenie bardzo uproszczone.

Stopień autyzmu może być bardzo różny: od ciężkiego do łagodnego. Jego skutki są jednak bardzo poważne. Istnieje grupa osób, u których głębokiemu autyzmowi towarzyszą poważne trudności w uczeniu się. Drugą grupę stanowią osoby, u których autyzm umiarkowanego stopnia występuje z przeciętną lub wysoką inteligencją.

Niestety zebrane dotąd dane wskazują, że większość dzieci autystycznych jest upośledzona umysłowo. Badania Ritvo i Freemana (1978) wskazują, że około 60% dzieci autystycznych ma iloraz inteligencji poniżej 50, 20% pomiędzy 50 a 70, podczas gdy 20% osiąga 70 lub więcej. Ocena poziomu funkcjonowania intelektualnego dzieci autystycznych jest trudna z powodu wielkich różnic (dysharmonii) w wykonywaniu poszczególnych zadań w testach psychologicznych. Dzieci te najlepiej wypadają w skalach mierzących zdolności manipulacyjne (motoryka mała) lub wzrokowo-przestrzenne (koordynacja wzrokowo-ruchowa) oraz pamięć mechaniczną, a najgorzej w zadaniach wymagających abstrakcyjnego myślenia oraz rozumowania symbolicznego i sekwencyjnego.⁹

2. Inteligencja w autyzmie.

*„Pierwiastek autyzmu jest wręcz nieodzowny, aby powstał geniusz”
dr Simona Baron – Cohen z Uniwersytetu Cambridge*

Autyzm jest zjawiskiem bardzo skomplikowanym i trudnym. Najczęściej w przypadku osób z autyzmem, mamy do czynienia z zaburzeniem odbioru świata przez zmysły. Osoby te inaczej odbierają światło, obrazy, dźwięki, inaczej odczuwają dotyk, zapach, smak czy też ból.

W ostatnich dziesięciu latach liczba osób autystycznych w tym wysoko funkcjonujących uczniów z autyzmem oraz zespołem Aspergera, wzrosła prawie dziesięciokrotnie. Pochodzą oni z różnych środowisk społecznych, kulturowych i narodowościowych. Wielu z nich przejawia wybitne talenty w naukach ścisłych, takich jak: matematyka, fizyka, nauki komputerowe. Wielu z nich pięknie maluje i rysuje. Każda z tych osób jest inna. Łączy je ten sam rodzaj deficytów typowy dla autyzmu¹⁰.

To, jak dobrze będzie sobie radzić w życiu dana osoba, zależy od kilku czynników, m.in. od ilorazu inteligencji, nasilenia zaburzeń, nabytych umiejętności komunikowania się z otoczeniem (prognozy są lepsze, jeśli dochodzi do rozwoju mowy przed ukończeniem przez dziecko 5 lat)¹¹.

Zespół Aspergera

Cechują się często bardzo wysoką inteligencją i ponadprzeciętnymi zdolnościami, jak np. niezwykłą pamięcią do dat, faktów, liczb czy postaci.

Z powodu swoich często niezwykłych i całkowicie ich pochłaniających zainteresowań, osoby z zespołem Aspergera, są postrzegani jako ekscentrycy.

Nie rozumiani i odrzucani przez grupę swoich rówieśników w szkole, na uczelni, czy w miejscu pracy, bardzo często nie wykorzystują potencjału intelektualnego, który w nich drzemie. Jeśli mają jednak szczęście trafić na środowisko i ludzi rozumiejących istotę ich odmienności – rozkwitają, niektórzy z nich nawet do postaci światowej sławy. Przykładem może być tutaj dr Temple Grandin, którą w pierwszych latach szkoły podstawowej uznano za umysłowo upośledzoną i proponowano dla niej nauczanie w zamkniętym zakładzie specjalnym. Jej niezwykły projekt maszyny ściskającej, który zaprojektowała pod koniec swojej szkoły podstawowej, uznano pierwotnie za szalony. Dzisiaj dr Grandin jest nauczycielem akademickim, słynnym naukowcem i najlepszą na świecie projektantką „poskromów”, czyli urządzeń do przytrzymywania i uspokajania zwierząt gospodarskich. Te urządzenia powstały właśnie na bazie jej maszyny ściskającej, zaprojektowanej w szkole. Doktor Grandin obroniła doktorat w dziedzinie psychofizjologii zwierząt,

⁸Pisula E., Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2012.

⁹www.univ.gda.pl 18.03.2014

¹⁰ tamże

¹¹www.neurosciencereview.ue 18.03.2014

opublikowała setki artykułów naukowych, wydała także wiele książek na temat autyzmu. Swoją sukces zawdzięcza nie tylko własnemu talentowi i determinacji, ale i pomocy jaką uzyskiwała od swojej matki, lekarza i nauczyciela, którzy wspólnie stworzyli dla niej program edukacyjny.

Życie Grandin jest także najlepszym dowodem na to, jak daleko można rozwinąć mocne strony autyzmu i zespołu Aspergera u wielu z tych ludzi.

Osobie z zespołem Aspergera niełatwo jest znaleźć przyjaciół. Po pierwsze wielu z nich ma dość osobliwe, nietypowe pasje, zainteresowania, niektóre trwające nawet od dzieciństwa. Pasje te niekiedy graniczą wręcz z obsesją. Cały świat podporządkowany jest wtedy jednemu tematowi, a tym tematem jest właśnie pasja tej osoby. W sposób wręcz naturalny zostają oni ekspertami w wybranej przez siebie dziedzinie.

Dodatkowo ludzie z zespołem Aspergera i autyzmem mają deficyty teorii umysłu, a dokładniej triadę deficytów: deficyt socjalizacji, wyobraźni i komunikacji. Teoria umysłu oznacza, że jest im trudno rozumieć stany emocjonalne, intencje i myśli drugiej osoby. Ludzie ci mają problem z prawidłowym rozpoznawaniem stanów emocjonalnych, które wyrażamy na twarzach np. gdy ktoś jest wesoły, smutny, zły, znudzony itd¹².

Xandy ma 17 lat. Ma wysokofunkcjonujący autyzm. Potrafi bez problemu uruchomić, użyć czy prawidłowo poprowadzić skomplikowane urządzenia mechaniczne: rolnicze, budowlane czy straży pożarnej, widząc je nawet po raz pierwszy w życiu. Z kolei taka prosta czynność jak prawidłowe zawiązanie sznurowadeł przy butach nadal sprawia mu trudność¹³.

Osoby z zespołem Aspergera, których iloraz inteligencji jest powyżej przeciętnej, mogą odnosić wyjątkowe sukcesy zawodowe. Mogą zrobić karierę jako inżynierowie, naukowcy czy analitycy.

W branży tej istnieje tendencja do skupiania umysłów wykazujących cechy autystyczne. Dlatego, że mocną stroną umysłu autystycznego jest to, iż uwielbia on analizować szczegóły, uwielbia porządkować, układać rzeczywistość w logiczne systemy, dostrzegać w niej elementy, na które nasze, ludzi z grupy normotypowej, zmysły nie są często wyczulone.

Syndrom Sawanta

Sawant (od francuskiego-uczony)-rzadko spotykany stan, gdy osoba upośledzona umysłowo jest wybitnie uzdolniona-geniusz, co jest zazwyczaj połączone z doskonałą pamięcią¹⁴.

Zespół sawanta pojawia się w przybliżeniu u co dziesiątej osoby cierpiącej na autyzm, (co najmniej połowa osób z zespołem sawanta to osoby autystyczne) i u jednej na 2 tys. osób z upośledzeniem umysłowym lub uszkodzeniami mózgu.

Do dnia dzisiejszego opisano ok. 100 przypadków sawantyzmu. Charakterystyczne cechy większości z nich to iloraz inteligencji w zakresie 40-70. Występuje częściej u mężczyzn - około 4 do 6 przypadków na jeden przypadek kobiety. Mimo że większość przypadków zespołu sawanta ma charakter wrodzony, to może się on ujawnić także jako efekt uszkodzenia lub choroby mózgu lub stosunkowo rzadko u osób całkiem zdrowych, którzy popadli w różne rodzaje otępienia umysłowego. Większość zdolności sawantów dotyczy funkcji typowych dla prawej półkuli mózgowej mają charakter niesymboliczny, artystyczny (np. zdolności plastyczne –malarstwo i rzeźba), wizualny lub motoryczny (np. zręczność manualna lub orientacja przestrzenna). Niektórzy sawanci mają zdolności językowe (choć zdarzają się one wyjątkowo rzadko) – potrafią w krótkim czasie opanować niezwykłą ilość słów i zagadnień gramatycznych z obcego języka, zwykle bez zrozumienia go. Częściej pojawiają się zdolności muzyczne (najczęściej używanym przez sawantów instrumentem jest fortepian) i rachunkowe (sawant jest w stanie podać w ciągu kilku sekund dzień tygodnia sprzed 4000 lat lub odtworzyć bardzo długi ciąg cyfr). U niektórych sawantów pojawia się zdolność precyzyjnego odmierzenia czasu z dokładnością porównywalną do zwykłych zegarów¹⁵.

Wśród sawantów jest wiele osób z autyzmem czy zespołem Aspergera. W skrócie można powiedzieć, że „sawant”, to „upośledzony geniusz”, który nie potrafi poradzić sobie z najprostszymi

¹² www.eid.edu.pl Czasopismo Luty 2009-PSYCHOLOGIA UCZENIA 22.02.2014

¹³ tamże

¹⁴ Wikipedia

¹⁵ wikipedia

czynnościami życia codziennego i jest zależny od pomocy innych, ale przejawia wybitne zdolności intelektualne w jakiejś dziedzinie.

Mimo bardzo niskiego ilorazu inteligencji i trudności w życiu społecznym, sawanci wykazują genialne zdolności. Przykłady:

Chyba najbardziej znanym sawantem na całym świecie jest Amerykanin Kim Peek (1951-2009), nazywany „genialnym upośledzonym” albo „chodzącą encyklopedią”. Mimo zaburzeń rozwoju, miał genialną pamięć, znał na pamięć tysiące książek, potrafił czytać dwie strony na raz w kilka sekund, zapamiętywał mnóstwo informacji, np. numery telefonów, kody pocztowe, daty, adresy, układy ulic, rozpoznawał utwory muzyczne ze słuchu. Jego osoba stała się inspiracją dla twórców filmu „Rain Man”, który zdobył cztery Oscary¹⁶.

Leslie Lemke, urodził się jako niedorozwinięty wcześniak. Cierpi na porażenie mózgowe i jest niewidomy. Potrafi powtórzyć z pamięci kilka tysięcy utworów muzycznych. Znakomicie gra na fortepianie, śpiewa i komponuje. Zastąpił jako 14-latek, grając ze słuchu koncert fortepianowy b-moll Piotra Czajkowskiego.¹⁷

Alonzo Clemons, niepełnosprawny, cierpiący na zaburzenia rozwojowe rzeźbiarz amerykański. W ciągu 20 minut potrafi uformować z wosku wierną podobiznę każdego zwierzęcia, które widział tylko przez kilkanaście sekund. Potrafi także odtworzyć w trzech wymiarach każde zwierzę, które zobaczył na kilku dwuwymiarowych fotografiach.¹⁸

Stephen Wiltshire, angielski autystyczny sawant o fotograficznej pamięci architektonicznej. Potrafi odtworzyć na rysunku dokładną bryłę każdego widzianego zaledwie przez chwilę budynku. Zastąpił, rysując wielkie panoramy miast, jak: Rzym, Hong Kong, Frankfurt, Madryt, Dubaj, Jerozolima i Londyn, które oglądał podczas krótkiego lotu helikopterem.¹⁹

Autyzm jest zjawiskiem bardzo złożonym i trudnym do zdefiniowania. Mówiąc o osobach z autyzmem trzeba powiedzieć o całym spektrum trudności, z jakimi się borykają, dodając jednocześnie, że trudności te występują u każdej z osób w innym natężeniu. Rozwój zdolności intelektualnych u osób z autyzmem jest nieharmonijny i zróżnicowany. Możliwości ich wykorzystania w życiu codziennym pozostaje pod negatywnym wpływem czynników społecznych²⁰.

Bibliografia

1. Winczura B. (red.), Dzieci z zaburzeniami łączonymi. Trudne ścieżki rozwoju, Impuls, Kraków 2007.
2. Lewartowska-Bobkiewicz L., Autyzm dziecięcy. Zagadnienia diagnozy i terapii, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2005.
3. Pisula E., Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2012.
4. Pisula E., Danielewicz D., Wybrane formy terapii i rehabilitacji osób z autyzmem, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2005.
5. Psychologia w szkole, jesień 2011.
6. Gałkowski T., Dziecko autystyczne w środowisku rodzinnym i szkolnym, WSi P, Warszawa 1995.
7. Wikipedia
8. strony www.

Małgorzata Łapińska
Iwona Rajecka

¹⁶ www.rainman.wizytowka.pl 22.02.2014

¹⁷ tamże

¹⁸ tamże

¹⁹ tamże

²⁰ Pisula E., Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2012.

ZASTOSOWANIE METOD BAŚNIOWYCH SPOTKAŃ W ZAJĘCIACH REWALIDACYJNYCH

Metoda baśniowych spotkań realizuje zadania pracy rehabilitacyjnej z zastosowaniem zabawy i nauki w kręgu baśni. Przeznaczona jest przede wszystkim do pracy z dziećmi i uczniami z niepełnosprawnością intelektualną. Jej autorką jest prof. Joanna Głodkowska, która oparła metodę na naturalnej potrzebie dziecka do zabawy, przeżywania i fantazjowania.

Aby określić cel metody baśniowych spotkań należy dokładnie poznać dziecko. Dokonać wnikliwej diagnozy i określić jego trudności i braki. Takie działanie umożliwi ułożenie programu wspomagającego rozwój w sposób zindywidualizowany i celowy.

Dopiero po analizie funkcjonowania dziecka w różnych sferach: intelektualnej, poznawczej, wykonawczej oraz ruchowej, podczas różnych zabaw szkolnych, można określić profil funkcjonowania dziecka.

Baśniowe spotkania to uczestniczenie w przygodzie, która angażuje emocjonalnie i poznawczo dziecko. W trakcie zabaw, ćwiczeń i proponowanych działań dziecko pomaga bohaterowi bajki, rozwiązuje za niego zagadki, co daje mu poczucie siły i wzmacnia wiarę we własne możliwości. W zastosowanej metodzie wprowadzamy dziecko w sytuację fikcyjną i dlatego bezpieczną dla jego poczynań poznawczych.

Metoda baśniowych spotkań mieści się w metodzie gier dydaktycznych. Są trzy rodzaje gier dydaktycznych: symulacyjna, sytuacyjna, inscenizacja. Metoda Baśniowych Spotkań mieści się w grach sytuacyjnych.

Przebieg zajęć:

1. Zaciekawienie

Celem tego etapu jest nawiązanie kontaktu z dzieckiem, wzbudzenie w nim zaufania do prowadzącego, a także wprowadzenie w tematykę zajęć i zaciekawienie kręgiem aktualnego spotkania.

2. Prezentacja treści baśni.

Drugim krokiem w „baśniowych spotkaniach” jest prezentacja treści baśni. Może to być baśń zgodnie z definicją. Ale też można wykorzystać tu różne wierszyki, bajeczki, wyliczanki, które swoją dramaturgią i tematyką zainteresują dziecko.

Celem tej części jest:

- zapoznanie z treścią baśni lub jej przypomnienie oraz wzbudzenie zainteresowania zdarzeniami baśniowymi
- doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem, skupienia uwagi, obdarzania nauczyciela uwagą
- wyrabianie umiejętności rozumienia tekstu, zapamiętywania najważniejszych faktów baśniowych
- kształtowanie umiejętności wyrażania myśli, wypowiedzi na zadany temat baśniowy, wdrażanie do wypowiedzi swobodnych oraz kierowanych pytaniami

3. Zabawa i nauka w kręgu baśni

Jest to centralne ogniwo tej metody.

Jego podstawowym celem jest zaproszenie ucznia do uczestniczenia w jego baśniowej przygodzie.

Zabawy, gry i różne ćwiczenia mają wspomagać rozwój zaburzonych funkcji psychicznych dziecka.

Należy wspierać się na funkcjach mało lub najmniej uszkodzonych i wzmacniać, usprawniać, korygować lub kompensować funkcje zaburzone.

Cele szczegółowe tego etapu dotyczą:

- kształtowania analizy i syntezy wzrokowej i słuchowej,
- dokładności i szybkości spostrzegania,
- kształtowania koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- rozwijania sprawności manualnej
- wzmacniania dotychczasowych intuicji i doświadczeń matematycznych
- bogacenie słownika dziecka
- rozwijanie mowy czynnej i biernej, doskonalenie artykulacji,
- rozwijania wyobraźni i samodzielności myślenia, logicznego łączenia faktów,
- klasyfikowania i porządkowania,

- rozwijanie pamięci nazw, wierszy, piosenek, symboli .

Przebieg zajęć może być różnorodny w zależności od inwencji i wyobraźni prowadzącego. Może mieć formę zabawy, ćwiczeń o charakterze orientacyjno — porządkowym, układaniu historyjek obrazkowych, różnorodnych zajęć manualnych (rysowanie, malowanie, lepienie, cięcie, kolorowanie, wydzieranie).

Podczas tego etapu dziecko może rozwiązywać różne zagadki, zgadywanki, labirynty, może naśladować dźwięki otoczenia, układać rozsypanki, odnajdywać brakujące elementy ilustracji. itp.

4. Podziękowanie

Jest to ogniwo podsumowania, podczas którego prowadzący dziękuje dziecku za wykonywanie poleceń i podkreśla szczególne jego osiągnięcia, nagradzając w przyjęty sposób. Uczymy też dziecko by umiało wyrazić podziękowanie prowadzącemu za ćwiczenia, które sprawiły mu szczególną radość.

Etap ten może przybrać formę zabawy końcowej: rozluźniającej, odprężającej.

Ogniwo to jest niezwykle ważne, ponieważ jego przebieg pozostawia świeżą pamięć o odbytych zajęciach i ma wpływ na dalsze chęci dziecka do uczestniczenia w zajęciach następnych. Poprzez podziękowanie nauczyciel ma wgląd w to, co najbardziej zainteresowało dziecko. Jest to podpowiedź: „, jakie ćwiczenia nauczyciel powinien opracowywać w następnych scenariuszach baśniowych spotkań”. W ten sposób dziecko staje się współautorem swojego programu rehabilitacyjnego.

ZASADY DLA NAUCZYCIELA PODCZAS „BAŚNIOWYCH SPOTKAŃ”

- Bezwzględna akceptacja dziecka
- Kierowanie się informacjami diagnostycznymi
- Wykorzystywanie mocnych stron dziecka
- Dostosowanie się do dziecka, indywidualizacja
- Stwarzanie sytuacji, które pozwolą dziecku badać, odkrywać, być aktywnym oraz pozwolą mu wyzwaląć samodzielność
- Zasada pomocy i przykładu

BIBLIOGRAFIA

Głodkowska J. (2012) Konstruowanie umysłowej reprezentacji świata IMPULS

Głodkowska J. (2001) Zabawa i nauka w kręgu baśni. WSPS

Głodkowska J. (1998) Wrażliwość edukacyjna w kształtowaniu doświadczeń matematycznych u dzieci upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim. WSPS.

Opracowanie: Bożena Świdarska

Małgorzata Łapińska

Zajęcia z rewalidacji indywidualnej z uczniem z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym.

CELE:

- Wdrażania dziecka do uważnego słuchania i koncentracji uwagi
- Rozwijanie komunikacji słownej, rozwijanie słownictwa
- Kształtowanie zdolności spostrzegania
- Usprawnianie procesów pamięciowych
- Kształtowanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10
- Kształtowanie orientacji w przestrzeni; określania stosunków przestrzennych
- Usprawnianie motoryki małej, grafomotoryki

1. ZACIEKAWIENIE

Powitanie; nawiązanie kontaktu z dzieckiem; rozmowa o bieżących sprawach.

Zabawa wprowadzająca

Loteryjka muzyczna. Dziecko słucha nagrań- odgłosów z podwórka wiejskiego i próbuje odgadywać jakie zwierzę wydaje wysłuchane odgłosy.

Płyta z nagraniami odgłosów

2. ZAPOZNANIE Z TREŚCIĄ BAJKI

Prowadząca czyta fragmentu wiersza „Kaczka Dziwaczka”

Pracujemy z dzieckiem na tekście z elementami obrazkowymi. Prowadzący czytając odpowiedni fragment wskazuje na obrazki.

Prowadzący czyta z odpowiednią intonacją.

Można ponownie przeczytać tekst a dziecko odczytuje obrazki.

Sprawdzenie rozumienia i zapamiętania treści wiersza:

- o kim jest wiersz?
- o co poprosiła kaczka gdy poszła do fryzjera?
- o co poprosiła u praczki?
- co chciała kupić w aptece?
- co miała na czubku głowy?
- gdy zjadła tasiemkę, to myślała, że zjadła co...?

Rozmowa nt. dziwnego zachowania kaczki. Pytania dotyczące prawidłowego postępowania:

Co kupujemy w aptece?

Po co chodzimy do fryzjera?

Gdzie kupujemy makaron?

W jakich pojemnikach kupujemy mleko?

3. ZABAWA I NAUKA W KRĘGU BAŚNI

1. Gdzie znajdziesz taki przedmiot? - zabawa w odgadywanie.

Dziecko szuka ukrytych w woreczku przedmiotów (np. kredka, grzebień, nożyczki, linijka, cukierek, butelka soku)

Próbuje za pomocą dotyku odgadnąć, jaki przedmiot ma w ręku. Po odgadnięciu wyjmuje je i kładzie na stole.

Następnie łączy przedmioty w pary i wymienia, w jakim miejscu można te przedmioty znaleźć, kupić.

2. Łączymy z pary

Zabawa memory: bawimy się z uczniem w szukanie par.

Po odkryciu i zebraniu wszystkich kart, nazywamy poszczególne przedmioty.

Zwracamy uwagę na prawidłową wymowę wyrazów.

3. Podpisujemy obrazki

SCENARIUSZE

Rozsypanka sylabowa. Do wybranych obrazków: sery, mleko, jaja, makaron, kokarda - dopasujemy podpisy. Uczeń dobiera odpowiednie sylaby, które składają się na podpisy obrazków. Następnie wkleja obrazki i podpisuje je. Może wklejać jedną sylabę i dopisywać resztę wyrazu.

4. Gdzie jest prawa, lewa strona?

Układanie kilkuelementowych puzzli. Uczeń otrzymuje pocięty na różne sposoby i różne elementy wizerunek kaczki. Dopasowuje obrazki w taki sposób, aby powstały 3 postaci kaczek. Wszystkie kaczki są jednakowe. kaczki należy pociąć na różne sposoby (ćwiczenie dopasować do możliwości dziecka)

5. Liczenie kaczek

Zabawa:

Nad stawem dzieci liczą dzikie kaczki. Dziecko słucha opowiadania nauczyciela i odpowiednio ustawia na stawie kaczki lub je zdejmuje. „Po stawie pływa 5 kaczek, po chwili dolatują trzy. Ile kaczek pływa po stawie?” Uczeń przelicza kaczki a następnie zapisuje działanie.

„ Po stawie 10 kaczek. Nagle coś je przestraszyło i 4 odleciały: ile kaczek zostało?” Uczeń odkłada na bok odpowiednią liczbę kaczek i liczy pozostałe. Następnie dokonuje zapisu działania.

„Po chwili 2 kaczki wróciły i wszystkie razem pływają po stawie. Ile kaczek pływa po stawie?”

Dziecko powtarza po kolei czynności jak poprzednio.

Prosimy dziecko aby samo wymyśliło treść zadań i wykonało działanie.

6. Ozdabiamy kaczuszkę

Mamy rysunek kaczki.

Nauczyciel wybiera dowolną technikę ozdobienia kaczki. Może być wydzieranka, wyklejanka, malowanie kredkami. Na rysunku kaczki zaznaczone pola oznaczamy symbolami lub zapisujemy proste działania i tworzymy do rysunku legendę – jaki kolor oznacza dany symbol lub dany wynik działania.

4. PODZIĘKOWANIE

Dziecko wymienia wszystkie zabawy i wybiera tę zabawę, która mu się najbardziej podobała.

Na zakończenie odtwarzamy piosenkę Kaczka dziwaczka z Akademii Pana Kleksa i wspólnie z dzieckiem śpiewamy. Nauczycielka nagradza dziecko za sprawne wykonywanie poleceń i dziękuje za dobrą zabawę.

Małgorzata Łapińska

LEKCJA POKAZOWA.

ZAJĘCIA INDYWIDUALNE Z UCZNIEM AUTYSTYCZNYM.

Fot. W. Luczaj

CHARAKTERYSTYKA DZIECKA

Uczeń klasy Iau jest dzieckiem pogodnym. Przywoływany do stolika siada niechętnie i zaangażowanie do pracy trwa niezwykle krótko. Zdarza się, że po chwili zajęć chłopiec przejawia zachowania ucieczkowe. Przestaje reagować na polecenia, na wszelkie próby kontaktu. Nawet najsilniejsze wzmocnienia nie przynoszą oczekiwanych rezultatów. Często pojawia się:

- agresja bezpośrednia werbalna (krzyk o dużym natężeniu lub częstotliwości);
- agresja bezpośrednia fizyczna (gryzienie, szczypanie)
- autoagresja (szczypanie , gryzienie).

Chłopiec szybko przywiązuje się do osoby, z którą przebywa dłużej. Lubi na chwilę siadać na kolana.

Zarówno z wywiadu jak i z obserwacji wynika, że Antoni źle znosi głośne dźwięki, zatyka uszy, rozpraszają go dźwięki w tle, boi się dźwięków dzwonka czy wiertarki.

Najchętniej bawi się sam i wtedy wydaje się być szczęśliwym, nie protestuje kiedy obok niego bawią się inne dzieci.

Antoni przejawia nadmierną fascynację oglądaniem książek, czasopism, kolorowych gazet jak również wszelkiego rodzaju kalendarzy. Czyta globalnie lecz nie rozumie treści tekstu. Przeczyta liczby w zakresie 1000. Nie zna figur geometrycznych, kolorów i nie posługuje się narzędziem pisarskim.

SYSTEM MOTYWACYJNY

Dziecko nie ma wypracowanego kontaktu zadaniowego. Czas efektywnej pracy przy stoliku jest bardzo krótki. Antoni pracuje w oparciu o żetonowy system wzmocnień. Obecna ilość żetonów to 6 (na początku września pracował na 3). Dodatkowo występują wzmocnienia społeczne – pochwały słowne. W przypadku zadań trudnych, bądź gorszego funkcjonowania dziecka stosowane jest zmniejszenie liczby żetonów i wydłużenie czasu na przerwę.

KONSPEKT

Kategoria: Naśladowanie ruchów motoryki małej.

Cel : Dziecko naśladuje ruchy wykonywane przez nauczyciela.

Metody : wspierające i stymulujące rozwój dziecka

Forma : indywidualna

Przebieg zajęć:

1. Ćwiczenia dłoni- zaciskanie, pocieranie dłoni, machanie, dotykanie palcem wskazującym dłoni, uderzenia, pocierania, otwierania, zamykania, pukanie w stół.
2. Modelowanie z ciastoliny najpierw kuleczek, wałeczków.
3. Nawlekanie koralików.
4. Zgniatanie kartki papieru w małą kulkę.
5. Wciskanie w tablicę korkową pinezek- wyjmowanie ich.
6. Stemplowanie.
7. Swobodne bazgranie na dużych arkuszach papieru, flamastrami, kredkami świecowymi, pastelami.
8. Zabawy pacynką.
9. Pożegnanie.

Uwagi:

- Nauczyciel wydaje proste polecenia: *Zrób tak jak ja..... Pokaż.....Siedź spokojnie;*
- Podczas przerwy między zadaniami nauczyciel bawi się jednocześnie z chłopcem;
- Zwracam uwagę aby Antoni wykonywał zadania z „cichą buzią”

Fot. W. Łuczaj

KONSPEKT LEKCJI - CZERWONY KAPTUREK

Przedmiot: Edukacja wczesnoszkolna (społeczna, polonistyczna i matematyczna) kl. IIa- IIIa
Czas realizacji 3 godz.

Temat kręgu : **O bezpieczeństwie**

Temat dnia: **Czerwony Kapturek**

Cele – przewidywane osiągnięcia uczniów:

- zna zagrożenia ze strony ludzi i potrafi odmawiać (5.9)
- porządkuje wydarzenia i opowiada z uwzględnieniem związków przyczynowo skutkowych (1.2d)
- tworzy zdrobnienia rzeczowników– (1.3c)
- pisze rozdzielnie przeczenie nie z czasownikami- Kl IIIa(1.3 f)
- wyjaśnia związki frazeologiczne- IIIa (1.3c)
- tworzy wyrazy z sylab w oparciu o wzorec słuchowy- kl IIa(1.3e)
- wykonuje obliczenia z przekroczeniem progu typu $38+7 : 34-5$ –kl IIIa (7.4)
- wykonuje obliczenia w zakresie 10 – kl IIa (7.4)

Metody

- aktywizujące – Kosz i walizeczka, „ burza mózgów”
- drama
- problemowe
- poglądowe
- czynnościowe

Formy- indywidualna, grupowa , zespołowa

Plan zajęć	Czynności nauczyciela	Czynności uczniów	Środki dydaktyczne
1.Rozwiązanie rebusu	Nauczyciel przygotowuje na tablicy zestaw literowy i poleca dla chętnego ucznia wykreślić co drugą literę a następnie przeczytać powstałe hasło	Uczniowie wykreślają co drugą literę i odczytują powstały wyraz – odpowiedzialność	Zestaw literowy na tablicy Etykieta z napisem odpowiedzialność
2.Wyjaśnienie znaczenia słowa odpowiedzialność	- Nauczyciel poleca uczniom podania przykładów zachowań odpowiedzialnych	-Uczniowie podają przykłady zachowań , które uważają za odpowiedzialne	
	- Zabawa „ Łapiemy fruujące karteczki Nauczyciel podrzuca zwinięte w ruloniki karteczki i poleca uczniom jak najwięcej ich złapać	- dzieci łapią karteczki	Zwinięte w rulonik karteczki z przykładami zachowań odpowiedzialnych i nieodpowiedzialnych

	- Nauczyciel poleca uczniom rozwinąć złapane przez siebie karteczki i spróbować przeczytać napisy. Wspomaga uczniów słabo czytających.	- uczniowie podejmują próby czytania zdań z karteczek	
	-Nauczyciel poleca aby przykłady zachowań odpowiedzialnych widniejących na karteczkach przykleić do walizeczki z napisem odpowiedzialność a zachowań przeciwnych wyrzucić do pudełka	Uczniowie podają przykłady zachowań odpowiedzialnych widniejących na karteczkach a następnie wspólnie wklejają do walizeczki . Zachowania niewłaściwe wyrzucają do pudełka na makulaturę	Walizeczka i pudełko na makulaturę klej , etykieta z napisem odpowiedzialność
	Nauczyciel ukierunkowuje pytaniami na zdefiniowanie pojęcia odpowiedzialność jako- zachowania , które przynosi pożytek i dla wszystkich, chroni nas przed niebezpieczeństwami i nieprzyjemnymi sytuacjami. Jest wartością , którą warto posiadać .	Uczniowie słuchają uogólnionej definicji n-la	
3.Podanie tematu lekcji	Nauczyciel oznajmia , iż przyjrzymy się jak ważna jest odpowiedzialność w życiu na przykładzie Czerwonego Kapturka Zapisuje na tablicy temat, uprzednio pytając uczniów o aktualną datę	Uczniowie przepisują temat	
4. „ Współczesny Czerwony Kapturek”- praca z tekstem	-Nauczyciel czyta treść komiksu „ Współczesny Czerwony Kapturek” a następnie sprawdza zrozumienie treści stawiając uczniom pytania	Uczniowie słuchają i udzielają odpowiedzi na postawione pytania	Podręcznik Kl III
	N-I rozdaje koperty uczniom i poleca ułożyć zdarzenia w logicznej kolejności	-Dzieci układają zdarzenia w logicznej kolejności	Koperty z historyjką obrazkową
	N-I poleca opowiedzenie zdarzeń wg ułożonych ilustracji	Wskazani uczniowie opowiadają treść bajki	

5. Zabawa relaksacyjna „Wilk Idzie”	N-l rozkłada szarfy i wyjaśnia zasady zabawy, następnie prowadzi zabawę	Na komendę n-la „Wilk idzie „, wszyscy szukają sobie ukrycia w szarfy. Dziecko, które się spóźni zostaje wilkiem i zabawa jest kontynuowana	Kolorowe szarfy
6. Rozwiązanie problemu Czy Czerwony Kapturek zachowała się odpowiedzialnie?	- N-l podaje problem do rozwiązania , zapisując na tablicy formie w/w	Uczniowie stawiają hipotezy	
	N-l ukierunkowuje rozmowę tak aby uczniowie zauważyli cechy pozytywne i negatywne zachowań dziewczynki	Uczniowie wskazują na zachowania pozytywne i negatywne Czerwonego Kapturka	
	N-l ukierunkowuje uczniów na postawienie wniosku dotyczącego analizowanego problemu Podsumowuje wnioskowanie dzieci Czerwony Kapturek był dobrą dziewczynką ale zachował się nierozważnie i nieodpowiedzialnie ponieważ udzielił informacji o babci obcemu i podał jej adres,co miało swoje złe konsekwencje	Uczniowie w oparciu o zebrany materiał podejmują próby wnioskowania	
7. Spotkanie z nieznanym – odgrywanie scenek dramowych	N-l rozdaje uczniom rekwizyty i poleca przedstawienie sytuacji, którą wskaże	Uczniowie odgrywają scenki jak powinni się zachować w kontaktach z nieznanymi w konkretnej sytuacji	Rekwizyty- samochód- chłopiec Czerwony Kapturek – wilk Dom, chłopiec- pan
8. „Jak wilk?”- bogacenie słownictwa	N- czyta polecenia , dyktuje wyraz , który ucz kl II składają z sylab a następnie wklejają do zeszytu	Uczniowie tworzą zdrobnienia do podanych wyrazów- uzupełnienie ćwic.4 Dobieranie wyjaśnień do związków frazeologicznych- ćw 5, 6- kl III Tworzenie wyrazów z sylab wokół tematu- kl II	Ćwiczenia kl III cz.1 K arty pracy kl II Rozsypanka sylabowa kl II
9. Zabawa ruchowa „Gąski do domu”	N-l wyjaśnia zasady zabawy	Uczniowie- gąski uciekają przed wilkiem . Złapany uczeń przejmuje rolę wilka	

10. Przypomnienie zasad zachowania ostrożności w kontaktach z nieznanymi	- N-I czyta zasady umieszczone w walizeczce z przeczeniem nie i wyjaśnia pisownię nie z nazwami czynności-czasownikami	Uczniowie uzupełniają ćw 7- kl III Uczniowie kl II budują cząstkę nie z liter i ćwiczą jej pisanie w liniaturze	Ćwiczenia do kl III cz1 Rozsypanka literowa kl II
11. Dodawanie i odejmowanie liczb – przekroczeniem progu typ 38 +7” 35-8- kl III w zakresie 10- kl II	N-I rozdaje Karty pracy z działaniami	Uczniowie wykonują ćwiczenia zawarte w kartach pracy w oparciu o liczmany	Koraliki Kart Pracy
12. Zadanie i wyjaśnienie pracy domowej	N- I poleca dokończyć zadania z kart pracy zaplanowane na lekcję	Uczniowie zaznaczają w swoich Kartach pracy zadania	Karty Pracy
13. Podsumowanie zajęć – rundka kończąca zdanie	Nauczyciel poleca uczniom usiąść w kole i kolejno kończyć zdanie podane przez n-la Nie ufamy osobie obcej ponieważ	Uczniowie siedzą w kole i kończą rozpoczęte przez n-la zdanie	

Halina Car

Scenariusz przedstawienia przygotowanego w ramach realizacji programu profilaktycznego” **Znajdź właściwe rozwiązanie”**.

Narrator: Witam serdecznie wszystkich zgromadzonych na dzisiejszym apelu.

Nasza klasa przygotowała krótkie przedstawienie poświęcone problemowi SZKODLIWEGO WPLYWU DYMU TYTONIOWEGO NA KAŻDY ORGANIZM.

Wystąpią dziś przed Wami:

1. ADAM w roli OKA
2. GRZESIEK w roli KRTANI
3. KUBA w roli SERCA
4. SEBASTIAN w roli WĄTROBY
5. GRZEGORZ w roli ŻOŁĄDKA
6. KACPER w roli MÓZGU
7. DAMIAN w roli TRZUSTKI
8. DOMINIK w roli PŁUC
9. JANEK w roli DYMU TYTONIOWEGO
10. Daniel w roli sportowca
11. Jakub w roli tancerza
12. Kamil i Rafał w roli dietetyków
13. I oczywiście ja jako narrator. (Patrycja)

SCENARIUSZE

Fot. M. Lewczuk

Narrator: Proszę o gorące brawa dla naszych aktorów.

Dym powoli *chodzi pomiędzy narządami.*

Narrator: Sytuacja jest bardzo trudna - narządy organizmu żalą się potwornie, posłuchajmy ich skarg.

OKO - przez ten dym szybko się męczę, tracę łzy i ostrość widzenia.

KRTAN - ten dym niszczy mój głos!

SERCE - ten dym kradnie mój tlen, kradnie moją siłę - strasznie się męczę.

WĄTROBA - ten dym niszczy moje komórki bardzo utrudnia mi pracę.

ŻOŁĄDEK - ten dym niszczy moją ścianę, tworzy bolesne rany.

MÓZG - ten dym niszczy moje komórki ciągle o czymś zapominam.

TRZUSTKA - ten dym niszczy mnie, sprawia ból i cierpienie.

PŁUCA - ten dym kradnie nam powietrze - dusimy się!

Narrator: straszny jest ten dym tyle zła wyrządza w każdym organizmie.

Powoduje różne choroby, koniecznie musimy to zmienić. Potrzebujemy pomocy. Chore narządy potrzebują pomocy -czy ktoś może nam pomóc?

Sportowiec, tancerz i dietetycy:(*wychodzą i głośno krzyczą*) - MY POMOŻEMY!

Sportowiec: SPORT TO ZDROWIE, RUCH TO ZDROWIE, OWOCE I WARZYWA GWARANTUJĄ ZDROWIE!

Tancerz: ZAMIAST WDYCHAĆ DYM - SKACZ,
ZAMIAST ŁYKAĆ DYM - TAŃCZ,
ZAMIAST WĄCHAĆ DYM PATRZ - JAKI PIĘKNY JEST NASZ ŚWIAT.

Narrator: te wspaniałe rady z sobą zabierzemy, dym wspólnym dmuchaniem daleko przepędzimy i wszyscy zdrowi będziemy.(*Wszyscy uczniowie dmuchają i robią wiatr - dym powoli zrzuca pelerynę.*)

Narrator: Proszę o głośne brawa dla naszych aktorów.

Rekwizyty:

- Ilustracje narządów.

- Biała peleryna z hasłami: NIKOTYNA, TLENEK WĘGLA, SUBSTANCJE SMOLISTE.

- Ilustracje wybranych owoców i warzyw.

- Hasła dla sportowca, dietetyka i tancerza (przymocowane do ubrania) SPORT TO ZDROWIE! OWOCE I WARZYWA GWARANTUJĄ ZDROWIE! RUCH TO ZDROWIE!

Małgorzata Lewczuk

PAMIĘTAMY O PATRONIE

Fot. M. Lewczuk

Szkolny Konkurs Recytatorski i literacki
"W hołdzie Janowi Pawłowi II"

Fot. J. Turowska

„Święto szkoły” V rocznica nadania szkole
imienia Jana Pawła II

Fot. J. Turowska

V Bieg Pokoju w hołdzie Janowi Pawłowi II

Fot. J. Turowska

Fot. M. Lewczuk

„Błask Świętości” apel z okazji IX
rocznicy śmierci Jana Pawła II

ŁOWIMY TALENTY

Sport, plastyka, taniec, literatura to jedne z licznych pasji naszych uczniów. Uczniowie odnoszą sukcesy biorąc udział w zawodach sportowych, konkursach plastycznych i recytatorskich.

Fot. D. Filimoniuk

Podlaska Spartakiada Dzieci
i Młodzieży Niepełnosprawnej
w Siemiatyczach.

Fot. D. Filimoniuk

XV Mistrzostwa Województwa
Podlaskiego w Tenisie Stołowym
w Długoborzu.

Fot. D. Filimoniuk

XV Mistrzostwa Województwa
Podlaskiego w Lekkiej
Atletyce w Białymstoku

Osiągnięcia sportowe:

- V Podlaski Mityng Lekkoatletyczny Olimpiady Specjalne
I miejsce – Jakub S. (400m)
- Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Halowej Piłce Nożnej Szkół i Ośrodków Specjalnych
III miejsce drużyna z Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Bielsku Podlaskim
- Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Badmintonie Szkół i Ośrodków Specjalnych
III miejsce - Dominik B.
III miejsce – Damian S.
- XV Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Tenisie Stołowym
II miejsce - Tomasz Kazimierski
- XV Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Lekkiej Atletyce
Damian S. - I miejsce (skok w dal)
Damian S. - II miejsce (bieg na 100m)
Damian S. - III miejsce (bieg na 800m)
Jakub S.– I miejsce (pchnięcie kulą)
Sebastian K. – III miejsce (bieg na 200m)
Kozłowska Małgorzata – II miejsce (bieg na 800m)
Fiedorowicz Adam – III miejsce (bieg na 1500m)
Fiedorowicz Adam – II miejsce (skok w dal)

Sukcesy „Małych artystów”:

Fot. J. Turowska

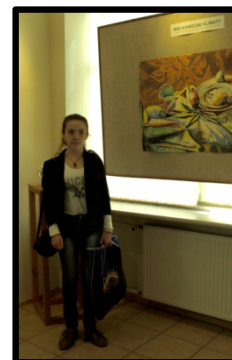
Laureaci Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „Jan Paweł II w oczach dziecka”

Fot. J. Turowska

Laureaci Wojewódzkiego Konkursu Plastycznego „Tradycje i obyczaje Polaków”

Fot. J. Turowska

Karolina Iwaniuk – nagroda w Wojewódzkim Konkursie Plastycznym „Wielkanocne Klimaty”

- Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Jan Paweł II w oczach dziecka” – nagroda Sebastian S., wyróżnienie Rafał Onacik, Łukasz Żarski,
- Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Tradycje Wielkanocne” – nagrody Sebastian S., Paulina Troc,
- Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Piękna Nasza Polska Cała” – nagrody: Joanna Matysiak, Magdalena Paluch, Adam Fiedorowicz, Sebastian Kubiec, Grzegorz Wasilewski, Małgorzata Kozłowska, Michał Radziszewski, Sylwia Sidorowicz, Łukasz Żarski,
- Wojewódzki Konkurs Plastyczny „Zimowe Drzewo” – nagroda specjalna Kamil Boborycki, nagroda Magdalena Nazarko,
- Wojewódzki Konkurs Plastyczny „Wiosenne klimaty” – nagroda Karolina Iwaniuk,
- Wojewódzki Konkurs Plastyczny „Moja maskotka” – nagrody: Adam Raczkiewicz, Piotr Puszkarak,
- Wojewódzki Konkurs Plastyczny „Tradycje i obyczaje Polaków” – nagroda Barbara Ostrowska, wyróżnienia: Rafał Krasowski, Kamil Boborycki, Sylwia Sidorowicz, Paulina Pawluczuk, Sebastian S., Damian Bobel, Kasia Iwaniuk.

Nasza placówka jest również organizatorem imprez o zasięgu lokalnym, wojewódzkim i ogólnopolskim:

Fot. M. Lewczuk

Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Halowej Piłce Nożnej

Fot. J. Turowska

III Mistrzostwa Województwa Podlaskiego w Badmintonie

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska

Fot. J. Turowska

V Konkurs Tańca „Baw się i tańcz”

Ogólnopolski Konkurs Plastyczny „Piękna nasza Polska cała”

Weekend Polska Biega zorganizowany przez Stowarzyszenie Małe Marzenia

KULTURA, HISTORIA I MY

Fot. J. Turowska

Warsztaty w Muzeum w Bielsku Podlaskim
"Zabytki Podlasia w miniaturze"

Fot. M. Lewczuk

Międzynarodowy Miesiąc
Bibliotek Szkolnych

Fot. M. Lewczuk

Audycja muzyczna pt. „Wycieczka
do muzycznej krainy”

Fot. M. Lewczuk

Audycja muzyczna
pt. „Poznajcie folklor bawarski”

Fot. J. Turowska

Mikołajki w Białostockim
Teatrze Lalek

Fot. M. Lewczuk

Rewia na lodzie
pt. „Śpiąca Królewna”

POMAGAĆ JEST TRENDY

Wzorem lat ubiegłych przy organizacji imprez korzystamy z pomocy wolontariuszy. I to zarówno tych ze Szkolnego Koła Wolontariatu, jak również zaprzyjaźnionych z nami wolontariuszy z II Liceum Ogólnokształcącego z Białoruskim Językiem Nauczania w Bielsku Podlaskim. To właśnie oni zapewnili moc atrakcji naszym uczniom i włączyli się do wspólnej zabawy podczas Mikołajek, Choinki Noworocznej, Walentynek, Święta Rodzinki.

Fot. J. Turowska

Święto Rodzinki

Fot. M. Lewczuk

Mikołajki

Fot. J. Turowska

Zajęcia z wolontariuszami z Hiszpanii, Armenii,
Ukrainy w ramach Wolontariatu Europejskiego.

LUBIMY ZWIEDZAĆ I ODKRYWAĆ NOWE MIEJSCA

Fot. J. Turowska

Ciechanowiec
Muzeum Rolnictwa
im. ks. Krzysztofa Kluka

Fot. E. Wiszniewska- Stączek

Wycieczka - pielgrzymka do Niepokalanowa,
Żelazowej Woli, Nieborowa, Arkadii, Łowicza
i Częstochowy

Fot. E. Wiszniewska- Stączek

Pierwszy Dzień Wiosny
w Białowieży

Fot. M. Lewczuk

Wycieczka do Sandomierza

Fot. J. Turowska

Dzień Dziecka w „Tęczowej Krainie”

Fot. M. Lewczuk

Dzień Dziecka w kręglielni

DBAMY O ZDROWIE I BEZPIECZEŃSTWO UCZNIÓW

Poprzez realizację programów prozdrowotnych i profilaktycznych dbamy o zdrowy uśmiech, właściwą dietę oraz higienę osobistą naszych uczniów. Utrwalamy wiadomości i umiejętności z zakresu ruchu drogowego, zachowania w miejscach użyteczności publicznej oraz udzielania pierwszej pomocy.

Fot. M. Lewczuk

Spotkanie ze strażakami

Fot. M. Lewczuk

„Śniadanie daje moc”

Fot. M. Lewczuk

Apel wychowawczy, spotkanie z policjantami

Joanna Turowska

N A S Z A

T W Ó R C Z O Ś Ć

Fot. J. Turowska

MARZENIE UCZNIĄ

*Każde dziecko od lat siedmiu
jedno takie ma marzenie...
Jawi mu się w dzień i w nocy
już od maja to pragnienie...
Kiedy bzy za oknem kwitną
i maciejka nas upaja...
Myśli, marzy dziecko szkolne
o czymś pięknym już od maja!
Słowik szeptem z drugim gwarzy
ukryty w kwiatkach akacji...
O czym każde dziecko marzy? Czego pragnie?...
Wiesz?*

WAKACJI!!!

*Nie trzeba wstawać o świcie.
w nocy się nie snią koszmary,
nie trzeba się myć należycie,
a zmorą są tylko komary!
I chociaż Cię, szkoło, to dziecko
kocha - to jasne jak słońce!
Chętnie da Ci odpocząć przez dwa długie,
letnie miesiące!*

Beata Jacewicz Jakończuk

Tyle o marzeniach ucznia...

A jakie są prywatne marzenia naszych dzieci?...

Oddajmy im głos!

*Mam takie "wodne" marzenie...
Jest nim ryb wielkich łowienie!
Potrzebna mi wędka, nic więcej!
Bo ryb przecież nie złowię w ręce!
I przydałby się kład!
Na kładę bym sobie wsiadł...
Przyczepkę pożyczył od taty...
by ryb nie wozić "na raty"!
Pomaga się dziecku w marzeniach...
Więc chyba to jest do zrobienia?!
Wakacje spędziłbym miło...
przyjemnie by mi się łowiło!!!*

Patryk Kozłowski, kl. IVA

Autor: Patryk Kozłowski

Autor: Magdalena Nazarko

SAMA...

*Co byś chciała? - Niech spyta mnie mama...
Ja odpowiem: Chcę być sama! Tylko sama!
Jak to sama?- Chce wiedzieć tata
Proste: nie chcę ani siostry, ani brata!
W czym przeszkadza ci brat?!
Kłóci się ze mną od lat!
A siostra?!
Przeszkadza w pokoju!
I przez nią nie mam spokoju!
Nie mogę poczytać, pomarzyć...
w spokoju posłuchać muzyki...
I, gdybym była sama...
Mamą i Tatą też nie dzieliłabym się z nikim!*

Magda Nazarko, kl. VA

Fot. J. Turowska